

[Hagen Hagensen]

siger jeg tak, men det er ikke nok, og nu er jeg ikke som et uartigt barn, der vil have meget mere, men jeg ville godt have en hel del mere, for den skattegodtgørelse, der er tale om her, er ikke tilstrækkelig stor. Det ved man også godt fra regeringens side; man har bare ikke villet tage det skridt, man egentlig burde tage: at få skattegodtgørelsen gjort så stor, at den virkelig stort set ophævede den dobbeltbeskatning, der er urimelig at have for afkast af aktier.

Nu kan det godt være – det rørte hr. Ellemann-Jensen ved – at man kunne have taget problemet om sammenhæng med den udligningsskat, som vi lige har ophævet, med ind i overvejelserne, men man havde vældig travlt med at få ophævet den, og vi synes heller ikke særlig godt om alt det besvær, der var forbundet med den. Der var ikke noget at klippe bagefter, for da havde den givet statskassen mellem 49.000 kr. og 50.000 kr. indtil nu, og den ville sikkert ikke have givet så voldsomt meget i de kommende år heller.

Men jeg vil da gerne sige om dette lovforslag, at jeg synes ligesom venstres ordfører, at der er grund til at se på under udvalgsarbejdet, om vi dog ikke kan komme nogle skridt længere end til at hæve skattegodtgørelsen fra 15 pct. til 25 pct.

Jeg er rede til at drøfte andre veje, andre metoder, for at prøve på at få dobbeltbeskatningen begravet, sådan at den ikke kan opstå igen. Der er urimelighed i den, og derfor er dette kun en station på vejen. Men som sagt: som et artigt barn siger jeg altså tak for det lidet, vi får nu, men vi vil gerne have mere ret snart.

Glistrup (FP):

Fra mange synsvinkler er skattegodtgørelsesordningen uigennemsigtig. Hvis man sætter sig ned og studerer lovteksten, falder man hurtigt i søvn og finder ikke ud af, hvad det drejer sig om. Hvis man skal forsøge at praktisere det, falder man i en bunke fælder. Hvad der er af unødvendige sager i ligningskommissioner og sårar til skatteråd, fordi folk ikke har kunnet finde ud af, hvordan de skulle behandle skattegodtgørelsen, hvor den kan lægges til og hvor den kan trækkes fra på skatteskemaerne, er ikke småting.

Men når det lykkes at få tågen til at lette og at fjerne røgsløret, er det hele ganske en-

kelt. Den lønmodtager, der tjener 1.000 kr., skal betale skat af 1.000 kr. Den pensionist, der tjener 1.000 kr., skal betale skat af 1.000 kr. Den aktionær, der får 1.000 kr. i udbytte, skal betale skat af 900 kr. Det er det, der ligger i skattegodtgørelsesreglen, og det er det eneste, der ligger i den, simpelt hen en forskelsbehandling i aktionærens favør i forhold til alle andre indtægtsrhvervsgrupper.

Og det, som dette forslag går ud på, er, at det ikke mere er 90 pct., man skal betale, men ca. 82 pct. Andet og mere ligger der ikke deri, end at man altså forskyder mellem de forskellige indkomstgrupper og siger, at specielt den måde at erhverve indtægt på, at klippe kuponer som aktionær, er noget, der skal beskattes lempeligere end al mulig anden indtægt.

Og så må man jo spørge: hvordan i alverden kan dog den ret uensartede pressionsgruppe, som aktionærer udgør, få gennemført et sådant paradys, som sikkert alle pressionsgrupper og alle indkomstgrupper meget gerne ville have? Jo, det kan de, fordi de har opfundet begrebet dobbeltbeskatning, og man ser, hvor stakkels de mennesker dog er, der er underkastet dobbeltbeskatningen. Nu fik hr. Ellemann-Jensen tilført det statistisk meget besynderlige begreb merskatten ved dobbeltbeskatning i forhold til den sociale retfærdighed, og hvad det nu ellers var, hr. Ellemann-Jensen begyndte at operere med.

Men lad os dog slå fast én gang for alle, at folk er ikke tvunget til at være aktionærer; det er frivilligt, de har valgt at gå ind og være aktionærer. Og hvorfor har de valgt at være aktionærer? Ja, i 9 ud af 10 tilfælde af skattemæssige grunde, fordi det er billigere at tjene sine penge ved at være aktionær end ved at være ikke-aktionær, hvad man akkurat lige så godt kunne have været. Derfor er det totalt bagvendt, umoralsk og asocialt, at man finder på, at man skal have særlig lempelige skattevilkår, når man frivilligt har valgt at erhverve sine penge i form af at være aktionær.

Men det at være aktionær er, som vi så under det foregående punkt på dagsordenen, to vidt forskellige ting. Det er dels denne passive anbringelse i nogle børsnoterede aktier, dels det at være aktiv erhvervsdrivende, hvad der af hensyn til bevarelsen af arbejdspladser og andre ting er grund til at tilskynde til.